

BIBLIOGRAFIA

Tree Fruits, per H. V. TAYLOR. Bull. núm. 2 Ministry of Agriculture. Londres, 1935.

Són 98 pàgines de contingut tot utilitzable; res de literatura baldera.

La finalitat d'aquest Butlletí és la d'ésser un manual, un breuari per al fructicultor anglès, on trobi consell i guia per fer la seva producció d'acord amb la tècnica que els estudis de fructicultura més al dia fan aconsellable.

A desgrat d'aquest caràcter impretencios, és original i no té res de buit, té molt més valor, diu coses més objectives, recull millor els actuals coneixements fructicoles, és més profitosa la seva lectura, al contrari del que passa amb els llibres que sobre fructicultura general i en llengua castellana corren i es recomanen per a ensenyament dels nostres fructicultors.

Modificat el que fa referència a les varietats, de les quals poques n'hi ha de conreades ací a casa nostra, faria, bo i traduït, un volumet que no dubtaríem gens d'aconsellar-lo al fructicultor de les nostres condicions, segurs que li seria més útil que les publicacions que té ara a mà.

Es un fet per meditar-hi aquest que justament països com Anglaterra, on els seus pagesos, molt cultes, tenen molts bons llibres per a formar-se, els Serveis de Govern creuen necessari fer publicacions de divulgació com aquesta que comentem. Contrast amb la manca de publicacions similars per a ús dels nostres pagesos.

R. S. i R.

Marketing Apples, per J. W. PARK & R. R. PAILTHORF. Technic. Bull. núm. 474 U. S. D. A. Washington, 1935.

Els autors fan en aquest Butlletí un estudi de la importància i distribució de la producció de pomes als EE. UU. i de totes les incidèn-

cies en les diverses operacions fins a ésser comprades pel consumidor.

Estudien les operacions de collir, triar i embalatjar, els embalatges, els diferents tipus comercials, les inspeccions legals, les operacions de transport, l'emmagatzematge en els frigorífics, el finançament de la collita, les modalitats de venda, per comissió, en ferm, per subhasta, la distribució per vagons, camions, les exportacions, els països compradors, preus, etc.

Es, doncs, un estudi de caràcter econòmic referent a la comercialització d'aquella producció, tipus d'estudi que ens seria de gran profit tenir-lo per cada una de les nostres produccions.

R. S. i R.

The chinese jujube, per C. C. THOMAS, Dep. Bull., 1925. U. S. D. A. Washington, 1936.

Es una edició revisada de la del 1924, fent un estudi del ginjoler.

Per modest que aquest treball sigui, és una gran superació sobre les descripcions botàniques (sempre insuficients) o a voltes simple literatura que d'aquesta espècie es troben diluïdes dins els tractats generals de fructicultura.

Aquesta monografia de C. C. Thomas és una profitosa lliçó per a qui vulgui intentar el conreu de l'espècie. Alguns extrems, com els de reproducció i empelt, contenen descripció de pràctiques particulars, que demostren haver-ne fet una gran experiència.

Encara hi ha una descripció de varietats i de possibles utilitzacions comercials, tot de molt interès.

R. S. i R.

Podere e famiglia, per OSVALDO PASSERINI, Verona, 1935.

Entre les nombroses publicacions que són fruit dels estudis duts a terme pels *Osservatorios di Economia Agraria*, italians, mereix un lloc preferent *Podere e famiglia* publicat pel professor Passerini, Director de l'Observatori de Verona.

A partir d'una quarentena de finques i fonamentant-se sobre dades comptables recollides a la seva oficina de comptabilitat agrícola, l'autor estudia l'explotació a parceria en la regió de les Tres Venècies. Aquesta regió, per la gran diversitat de medis que ofereix,

entre ells les importants zones de *bonificació* i pel gran desenvolupament que hi ha assolit l'explotació a *parceria* constitueix un medi excellent per a un estudi semblant.

De cada una de les finques tipus, en fa un estudi econòmic acurat; però el caire original de la recerca, el que més la caracteritza i li dóna interès especial com a mètode, ve a ésser el punt de mira sota el qual se situa l'autor quan posa de relleu i compara per cada un dels tipus estudiats, la capacitat productiva de la finca (que determina el límit màxim de persones que hi poden viure) amb la quantitat de treball necessari (que determina el nombre mínim de persones necessàries per a assegurar-ne la marxa normal).

D'una manera general, es comprèn molt bé que la marxa normal de la producció agrícola depengui de l'equilibri entre els doc factors enumerats. El seu estudi, doncs, ha de desvetllar sempre un interès extraordinari.

J. LL. i M.

Proceeding of the Third International conference of agricultural economists.—Oxford. University Press. Humphrey Milford. London, 1935.

Es tracta de l'edició anglesa de les actes del Congrés celebrat a Bad Eilsen (Alemanya), de les quals ja s'havia fet una edició en alemany (*Vorträge und verbandlungen über die Weltagrarkrise.*—Hans Buske Verlag, Leipzig).

Donada la diversitat de temes tractats resultaria ací excessivament llarg d'intentar una exposició de tots ells, per lleugera que fos. Limitem-nos a enumerar els conceptes generals. Es porten agrupats sota els següents capítols:

- I. Problemes de política agrícola nacional. Modalitats, llocs i límits de l'economia dirigida.
- II. Aspectes socials i econòmics de l'organització de les empreses agrícoles (empreses familiars i explotacions collectives).
- III. Increment de població i agricultura.
- IV. Política agrícola internacional.

Es de remarcar l'abstenció absoluta dels tècnics francesos. Dels altres països de llengua llatina només prengueren part activa al Congrés, els italians Tassinari i Lorenzoni. Els pes de les discussions anà sobretot a càrrec dels principals mestres de l'economia agrícola: d'Ale-

manya, Sering, Zörner, Lang, Münzinger; de Laur, el degà de l'agricultura suïssa; dels anglesos, Maxton, Ashby, Ray; dels nord-americans, Stine, Warren, Whelpton, Baker, etc., etc.

Els temes tractats són suggestius. Els noms dels autors una garantia. L'interès ve augmentat si es té en compte que, per bé que tots els que hi prenen part intervenen en la política agrícola de diversos països, hom procura donar-li un caire purament tècnic com a Congrés d'economia agrícola. Es un tret característic que convé subratllar, ja que molts dels punts enunciats tenen també importants derivacions en l'ordre polític.

J. LL. I M.

Les ennemis des plantes cultivées.—Per HENRY FAES, MARC STAEHELIN i PAUL BOVEY. 1934.

Es tracta d'una obra publicada sota els auspicis de l'Associació Suïssa de Professors d'Agricultura.

El Dr. H. Faes, Director de l'Estació General d'assaigs vitícoles i arborícoles de Lausanne, havia publicat amb èxit l'obra «*Maladies des plantes cultivées*», de la qual han estat fetes tres edicions. En voler publicar la quarta edició, demanà la col·laboració dels Drs. Staehelin i Bovey, afectes a l'esmentada Estació; entre tots tres han corregit i modernitzat l'obra de Faes. El títol de l'obra ha estat canviat per adaptar-lo millor al contingut del volum.

Es tracta d'una obra de 383 pàgines, amb 242 figures i quatre làmines en colors. Els autors divideixen el seu llibre en dues parts: en la primera estudien en forma breu i clara la resistència i la immunitat de les plantes; els paràsits animals i d'una manera especial els insectes; els paràsits vegetals, amb preferència els bolets. En capítol a part, descriuen els diferents procediments de lluita i dediquen principal atenció a la lluita química, així com a la lluita biològica. Estudien després les afeccions no parasitàries, com són condicions de medi desfavorables, accidents atmosfèrics, desequilibri nutritiu, emetzinaments, etc.

En la segona part, els autors descriuen els accidents i paràsits de la vinya, dels arbres fruiters (fan una classificació de paràsits generals i paràsits especials), de les plantes de gran conreu i de les plantes d'horta. Dins de cada grup estudien els principals accidents i paràsits de cada conreu a Suïssa, i en fan una clara descripció, on estudien

la biologia llur i després aconsellen els tractaments més adequats.

El llibre és molt ben escrit i les il·lustracions (moltes d'elles originals) donen una idea molt clara de les afeccions i de les característiques morfològiques i biològiques dels paràsits, etc., que en el text es descriuen.

Encara que aquesta obra hagi estat escrita per a un país molt diferent del nostre i per tant doni preferència a certs paràsits que a casa nostra tenen poca importància i dediqui poca atenció a algun dels principals flagells del nostre camp i encara que algunes de les biologies descrites no coincideixin (degut a les diferències en les condicions de medi) amb les observacions fetes ací, la considerem molt útil per a aquells que s'inicien en l'estudi de la Fitopatologia.

R. B. i B.

Efectes de l'adob potàssic sobre la creixença dels pins en els viviers.—

Per A. NEMEC, Die Ernähr, der Pflanze, Berlín, 1936.

L'autor crida l'atenció sobre les considerables exigències nutritives que es presenten en els emplaçaments dels sembrats i viviers forestals. Així, els pins requereixen durant els primers quatre anys de la seva formació en els viviers 158 quilograms de K_2O per hectàrea i 98 quilograms de K_2O en els sembrats i planters.

Informa, després, sobre assaigs amb adob potàssic realitzats del 1932 al 1934 en els viviers de Neuhoř en Boemish Krumau. Com a adob bàsic s'utilitzà: 24.2 grs. de sulfat amònic i 193.2 grs. de P_2O_5 sota la forma de superfosfat per cada 5 metres quadrats de superfície i això, quatre setmanes abans de la transplantació dels planters de pins d'un any. Les dosis creixents de potassa assoliren els 22.6-27.1 grs. en el cas de sal potàssica de 40 % (k_1-k_5) i 36.2 - 434.8 grs. en el del sulfat de potassi i magnesi (K_1-K_5). A l'adob potàssic en les seves màximes dosis correspongué la creixença més considerable que pot estimar-se en alçària, en 6.5 cms. per la parcel·la NPK_5 (amb sal potàssica de 40 %) contra 5.4 cms. en les de l'adob bàsic NPK i NPK_5 (sulfat de potassi i magnesi).

En els mateixos viviers es portà a cap, del 1930 al 1932, un assaig comparatiu sobre l'efecte de l'adob unilateral amb sal potàssica de 40 % i kainita en pins d'un any de plantació. Les dosis utilitzades foren relativament elevades, 221.7 grs. per la sal potàssica 40 % i 632 grs.

per la kainita per cada 5 metres quadrats, corresponents a 180 kgs. de K_2O per hectàrea. Comparativament amb la màxima creixença en alçària en la parcel·la sense adob, que fou de 4.48 cms. el 1930-1931, arribà a 12.05 cms. amb sal potàssica 40 % i a 6.23 cms. amb kainita.

Quedà demostrat en els anys successius un efecte ulterior favorable de l'adob potàssic i amb ell, una acció beneficiosa sobre la creixença vegetal. En el tercer i quart any (1933 i 1934) aquest assolí en la parcel·la no adobada 6 cms.; 14.4 cms. en la que rebé sal potàssica 40 % i 13 cms. en la que s'adobà amb kainita.

J. P.

Sobre la capacitat que té la folliculina de transformar, en la gallina, el rudiment gonàdic dret en ovari.—Per VERA DANTCHAKOFF. C. R. Soc. Bio., CXXII, 168.

L'autor es dedica especialment a la corroboració experimental del que per ell constitueix el factor de la desharmonia sexual que es podria resumir en la demostració, en la femella, de l'equivalència potencial dels teixits gonàdics dels dos costats, dret i esquerre; i la realització experimental d'un organisme femení que parangonant-lo amb la normal, seria d'una «superfemella».

Per arribar a aquestes conclusions, l'autor injecta folliculina i realitza els exàmens microscòpics adients. Ell creu que l'ovari dret, en un embrió femella folliculinitzat, ha estat edificat a expenses de proliferacions que la folliculina ha provocat en l'epiteli cel·lòmic constituït de cèl·lules de determinisme predominant femení. Aquestes proliferacions, en una veritable fase de creixement es transformen en òvuls joves. Les correlacions germinosomàtiques realitzades en la gònada dreta feminitzada corresponen al determinisme predominant sexual de l'organisme.

Malgrat això, aquesta gònada dreta, d'estructura ovàrica, no és pas, en tots punts de vista, idèntica a l'ovari funcional esquerre, el qual, en el moment de la posta, conté nombrosos òvuls gegants. Aquest ovari dret de la gallina adulta més aviat es classificaria com un òrgan del tipus del de Bidder en els amfibis.

J. P.